

Hadijelentések Hágából

A Telepi Rádió Színpada

Játszódik jelenünkben

Szereplők:

Ezredes: Heinermann Péter

Kopernikus közlegény: Klemm József

Giordano közlegény: Léphaff Pál

Zongorakiséret: Stanković Frederik Frédi

Ezredes: Kopernikus közlegény, tegyen jelentést!

Kopernikus közlegény: Ezredes úrnak alázatosan jelentem, a hágai bírósággal való együttműködésünknek köszönhetően ismét győztünk. Nem adtunk ki senkit, veszteségünk nulla. Meg egy hulla. A hársfa alatt. A nyereség – az egy kicsit kisebb. Csak egy baj van: a fő ellenség, Karla del Poncius Pilátus tegnapi fondorlatai után kissé elvesztünk, és most nem tudjuk pontosan, merre is menjünk.

Ezredes: Giordano közlegény, vegyen elő egy térképet, és nézze meg, hol is vagyunk pontosan!

Giordano közlegény: Ezredes úrnak alázatosan jelentem, ez a hely nincs rajta a világtérképen!

Ezredes: Tudtam! Ez volt az, amit rosszakaróink New Yorkban, Londonban és Bécsben el akartak titkolni előlünk. Azt hazudták, hogy nem is létezik, de mi megtaláltuk, és meghódítottuk. És most már örökké a miénk lesz. Fiaim! Íme a mi új otthonunk: a világ vége!

Mind:

Košunica, sejhaj, elvezetett, el a világ végére.

S visszapillant, sejhaj, visszapillant az éhező népére.

Ugye, fiúk, megérte a sok-sok szenvedés:

Rémálom volt, sejhaj, de legalább boldog lesz az ébredés.

Požarevac, sejhaj, városok közt nem vagy te az utolsó,

Neked jutott, sejhaj, neked jutott a hágai koporsó.

Ha rá nézek, sírnom kéne, (de) inkább nevetek.

Életében sejhaj, sirtam én már Slobo miatt eleget.

Mladić elvtárs, sejhaj, Mladić elvtárs felpattan egy gébére,

S elporoszkál, sejhaj, elporoszkál titkos rejtekhelyére.

Gebe helyett adjon Isten táltost alája,

Hadd nyargaljon sejhaj, hadd repüljön egyenesen Hágába.

Ezredes: No. Fiúk, hogy tetszik a világ vége?

Kopernikus közlegény: Hát. Első látásra olyan börtönszerű.

Ezredes: Nem baj, de azért üres. Igaz, hogy itt semmink sincs, de legalább az új hazánk így nagyobbak látszik. Mi itt egy más világot építünk.

Giordano közlegény: Igen. Ezen a más világon mi egészen mások leszünk, mint a többiek. Az ő világuk sokkal nagyobb, és rettenetesen teli van.

Kopernikus közlegény: Meg az országuk is nagyobb, és az is teli van.

Ezredes: Meg a városuk is nagyobb, és az is teli van.

Giordano közlegény: Meg a bankjuk is nagyobb, és az is teli van.

Kopernikus közlegény: Meg a házuk is nagyobb, és az is teli van.

Ezredes: Meg a kamrájuk is nagyobb, és az is teli van.

Giordano közlegény: Meg a kulacsuk is nagyobb. És az is teli van.

Kopernikus közlegény: Meg a zsebük is nagyobb, és az is teli van.

Ezredes: Meg a hasuk is nagyobb, és az is teli van.

Giordano közlegény: De nekünk is van valamink, ami nagyobb: a fülünk.

Kopernikus közlegény: Na meg a ...hogyan is mondjam...a farkunk. És most már az is nagyon teli van.

Ezredes: És ne feledjétek: nekünk nagyobb a temetőnk is. És az teli van.

Giordano közlegény: Hát igen. De emlékeztek még, hogyan is kezdődött a mi nagy honfoglalásunk?

Mind:

Emlékszel még, jut még eszedbe egy ország?
Szép volt, be szép,
Minden nép egyet kívánt.
Emlékszel még? Egymás szívére borultunk.
Testvériség, örök egység.
Bűbajos álmom, de szép volt. De szép volt, be szép!

S emlékszel még, hogy fordult egyet a kocka?
Régi testvér
Szívében gyűlölet ég.
Emlékszel még? Egymás torkának ugortak.
Hatféle nép, mind ellenség.
Lázálom, ez volt a kezdet és ez lett a vég.

Ezredes: Sebaj, fiúk, tudjátok-e, miért jó mégis itt a világ végén? Azért, mert itt van a történelem nagy színpada. És ezen a színpadon most mi játszhatjuk a főszerepet. Szebbnél szebb, véresebbnél véresebb tragédiákat.

Giordano közlegény: Nem lehetne inkább komédiákat, ezredes úr? Szerbia közismerten humoros ország. A világ egyfolytában röhög rajtunk.

Kopernikus közlegény: Ha már a színpadon vagyunk, akkor talán elszavalhatnánk azt a régi versikét, amit a mi kedvenc vezéreinkről írtunk. A címe pedig: Kifordítom-befordítom, Szerbia az Szerbia

Politikus száll a felhők alatt
Viszi enyim kicsiny nyugdíjamat.
Sebaj, én a nyugdíjam nem kérem,
Fontos, hogy a sok elvtárs jól éljen.

Ezredes:

Elvették tőlem a gabonámat,
Aadtak érte nagy semmit, vagy hármat.
Mégsem kérem a jussom s a bérem,
Fontos, hogy a sok elvtárs jól éljen.

Giordano közlegény:

Elmosta az ár a kicsi házat,
El jószágom s el a gabonámat,
Nekik ez nem katasztrófa, mégsem.
Fontos, hogy a sok elvtárs jól éljen.

Kopernikus közlegény:

Nincsen nekem ingem se nadrágom,
Kolbász helyett a körmömet rágom,
Nem is várom, hogy ez véget érjen.
Fontos, hogy a sok elvtárs jól éljen.

Ezredes:

Vaslakattal lezárták a számat,
Háborúba vitték a babámat,
A fejfáján ragyog egy nagy érem,
Hja, ilyen a forradalom, kérem,
Fontos, hogy a sok elvtárs jól éljen.

Giordano közlegény:

Szerbiában áll egy magas hársfa.
Oda lett a Nagyfőnök elásva.
Attól tartok, még sincs ennek vége,
Népében él a Főnök emléke.

Kopernikus közlegény:

Kicserélték a falon a képet,
Új mesékkal etetik a népet.
Mi tengődünk vízen és kenyéren
Fontos, hogy az új elvtárs jól éljen.

Kopernikus közlegény: Folytatásként meg talán eljátszhatnánk azt a bombajó musicalt, amelynek a címe: Három amerikai Szerbiában. Alcíme pedig: Amikor a kisebbségek menetelnek.

Zene:

Ó, Vajdaság, szép Vajdaság,
Mily nagy benned a tarkaság,
Van indián, s van kóboj dzserek.
Ez nem vadnyugat, ez vadkelet.

Ó, tartomány, jó tartomány,
Kéne néked egy nagy John Wayne,
Meg jól jönne edzs Ülő Bika,
Hogy lenne már itt Amerika.

Ó Trianon, jaj Trianon,
Szétmérték hazád egy piacon.
S te ültél egy tál lencse mellett,
Mert nekünk mindig Mohács kellett.

Ó, Istenem, jó Istenem!
Bujkál bennem a félelem,
Hogy Svájc itt nem lesz soha, inkább
Utolérjük majd Tanganyikát.

Ó, emberek, jó emberek,
Panaszkodni már nem merek,
Korog a gyomor, s a könny pereg,
Úgy élünk itt, mint a niggerek.

Ó, Vajdaság, szép Vajdaság,
Mily nagy benned a tarkaság,
Van indián, s van kóboj dzserek,
Ez nem vadnyugat, ez vadkelet.

Giordano közlegény: Hanem hagyjuk már ezeket a hitetlen nyugati kapitalistákat, és kicsit foglalkozzunk inkább a mi szép vallási ünnepeinkkel. Például elmesélhetnék nekünk, hogy mit is hoz majd kenteknek nemsokára a Nyuszika. Remélem, ez az idej rendesebb lesz, mint az a tavalyelőtti Mikulás, az az északabbi, az anyaországi, amelyik akkor jól belepakolt a csizmámba. Hogy még ma is cuppog, amikor belelépek.

Ezredes: Tán a kettős állampolgárságra gondolsz, pajtás. Mert ebben az ügyben tényleg úgy jártunk, mint a telhetetlen Rozi, aki két fiatal szeretőt meg kétlovas hintót kért a Mikulástól, és a végén örült, amikor a félszemű targoncás Jani feleségül vette.

Kopernikus közlegény: Na de a Rozi legalább kapott valamit. Igaz, nem a Mikulástól, ... hanem a Janitól, ...meg nem ajándékot, hanem olyan kettős pofont, amikor szájalni mert, de ez is több, mint a mi nagy semmink.

Giordano közlegény: Hát bizony én úgy hallottam, hogy amikor majd jövőre itt északon bevezetik azt a schengeni határt, attól kezdve hozzánk már nem is fog járni a Mikulás. Mert sokba kerül majd neki a vízum. És maga helyett azt a hosszú nyakú, vörös krampuszt fogja ide küldeni. Hogy hozzon valamit nekem is. Olyan jó fajta mogyoróvesszőt a Sengemnek.

Ezredes: Bíz az könnyen meglehet, hogy most már csak a krampusz jár majd hozzánk, mert annak nem kell vízum. Mert az idevalósi, a mi fajtánk. A szomszédom volt. Csak elment vendégmunkásnak, a pokolba. Mert ott egy kicsit jobb. És megkapta a kettős állampolgárságot. Mert neki megadták. Mert lehetsz te ördögfajzat is, ha pénzed van, mindenki rokonul fogad.

Kopernikus közlegény: Ez már igaz. De tudunk mi erről egy jó szomorú nótát is, aminek a címe kicsit hosszú, de sokatmondó, és úgy hangzik, hogy: Történt pedígen mindez akkor, amikor a két magyar testvér, Hajmási Péter mög Hajmási Pál kettős állampolgárságot kért.

(ZENE)

Nagyobb becsnek örvend Pesten a kínai kuli,
Mint a kisebb magyar testvér, a határon túli,
Mert a magyar kistestvér
Állampolgárságot kér,
Ami gyanús, és meglódul a testvéri képzelet,
Félnek, hogy majd ők kell eltartsanak engemet.

Ref: Hajmási Péter, Hajmási Pál,
Nem leszel kettős állampolgár.
Ne búsulj, pajtás, mert te egy garast sem érsz!
Jó vagy míg adsz, de nem vagy jó akkor, ha kérsz!
Hajmási Péter, Hajmási Pál,
Nem leszel magyar állampolgár.
Verhetnek agyba-főbe, dughatnak az ágyúcsőbe,
Nem kellesz senkinek se már!

Azért köztünk harag nincsen, átkos szót ne szóljunk!
Legyen boruk, lágy kenyerek, sok-sok eurójuk!
S ha majd meglesz mindenük,
Tán megnyílik a szemük,
Belátják, hogy van a kincsnél nagyobb érték, s élvezet,
S igaz testvért júdáspenzen venni nem lehet!

Ref: Hajmási Péter, Hajmási Pál,
Nem leszel kettős állampolgár.
Ne búsulj, pajtás, hisz te egy garast sem érsz!
Jó vagy míg adsz, de nem vagy jó akkor, ha kérsz!
Hajmási Péter, Hajmási Pál,
Nem leszel magyar állampolgár!
Nem kellesz Ojropának, sem a jó anyaországnak,
Nem kellesz senkinek se már!

